Νεκροί.

Συνήθεια απ' τον νεκρό.

Μόλις ο νεκρός ξεψυχήσει βάζουν κρασί στο στόμα ή με ένα καμπύλο ή βαθύ βρεγμένο με το κρασί ή δίνουν του νεκρού σφυρίκι από εμπορικό, ή σαρμα δίνουν σχοινάκι, τάπι φόρεμα από σύκαλο ή από πάτσα ή τέτοιο πανωφόρι.

Βάνουν δα σπυρόνουν του νεκρού πάνω το σουδάριο κανένας αγριάνι αλλά το πιάλο έξω από το δρόμο.

Τα νερά που έβγαν στο δάπεδο πασάρουν ή μπάρμπας ή δα' σπιτικός το χύνουν πάνω το παράθυρο ή το χέρι το σταμάτα το.

Τρεις διαδεχτάδες στο τέλος [illegible] ο νεκρός βάζουν μια σπυρία σφαντή με νερό ή 8 βοτσάλα μικρά, [illegible] γιομάτα του είναι το μεγάλο του σταμνάκι ή δα' δημιάνουν του νερό. Η μέρα η διαγαθένα με αυτό με είναι όλο είδε δάτε βοτσάλα να μετρούν μετά το νερό, είνε η μικρή του νεκρού που 3 διαδεχτάδες γίνει δεκαεφτά. Ύστερα από 3 μέρες σου αρχίν αυτήμη το άσπρο είνε σαν σπυρανό τη πανανιά του νεκρού βάζουν στο μυστήρια, σχάνδημέρα του βάζα, ανάλογα μερά σαν γεμάζουν αυτήμερα σαν δεν μετράνε, το νερό του σπυρίου το βίχνουν εδαίνω στο νεκρό τα δρόσοδη η μικρή του ή του σπυρίου άχνιαν είνε μοσχοβολά.

Τη συγγενείς, αφίχτο το γκαστρί του νεκρού λέγουν σχοινάκι πανδρίας από ένα μαζί γαζάκια ή δημιάμια. Τα νερά δα λούνουν είτε πάνω με βλαχί ή πάνω από το μεγάλο του νεκρού. Αλλά το σλαχί δα' το βρούνε είτε πάνω 3 μέρες ή δα' χτύνουν τα Τρίμερα κομπόβα, είτε αυτά αχούρι δεν βάζουν, από εδαίνω τα σχοινάκι πάνω

[illegible] με καρύδι, μυρώδικα, ζαχάρι. Ἔπειτα κάμνουν τὰ Ἐννιάμερα, τὰ Εἰκοστά ἢ τὰ Σαράντα.

Ὅτι τὰ Σαράντα ἡ ψυχὴ δὲν πάγει στὸν τόπο τῆς ὁ ἄγγελος τὴν ἐρέχει ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, δὰ πάρη τὰ Σαράντα τῆς τὰ κόλυβα ἤθοπρα δὰ πάγῃ στὸν τόπο τῆς.

Στὴν ξυγαρίᾳ ἀπὸ ἕνα μέρος ξυγίζετε ἡ ψυχὴ ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο αἱ χρέως [illegible] ἢ καλοσύναις [illegible] ἔκαμε. στὴ ζωή τῆς.

Τὸ ξύγισμα τῶν ἀποθαμένων

Ὅταν ἡ ψυχὴ μετὰ ταῖς [illegible] ἀμφαίς πάγῃ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ἡ ξυγαρίᾳ εἶχε στημένη [illegible] τὸν καθ' ἑνὸς αἱ καλοσύναις ἢ ἁμαρτίαις. Ἑνὸς μιᾷ φορὰ δὲν εἶχε βρεθῆ καμμία καλοσύνη ἢ τὸν ἔσυρναν πίσω, στὴν κόλασι, ὅπου δυμήθηκαν ὅτι αὐτὸ τοῦτο ψωμᾶς ἢ ὅτι μιᾷ φορὰ εἶχε πάγει εἰς αὐτὸν ἕνας πτωχός ἢ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν δώσῃ ἄλλο ψωμί. Αὐτὸ δὲν τὸν ἔδιδε ἢ ἐκεῖνος ἐπέμενε ἢ ξυλοῦσε ὅπου ὁ ψωμᾶς δυμήθη ἐκεῖνος τὸν τίναξε ἕνα ψωμί. Αὐτὸ τὸ ψωμὶ ὕστερα βρέθηκε στὴ ξυγαρίᾳ ἢ βάρεσε ἢ πέρασε ἡ ψυχή.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ